

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Rihmer István pártfogó ügyvéd (7621 Pécs, Munkácsy Mihály utca 4.) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) felperesnek - az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviselési Főosztálya (ügyintéző: dr. Révész dr. Galántai Jolán osztályvezető 1363 Budapest, Pf. 24) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2007. június 7. napján kelt 24.P.20.895/2006/30. számú ítélete ellen a felperes által 31. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd államot terhelő másodfokú díját 6.000 (hatezer) forintban állapítja meg.

Felhívja a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a pártfogó ügyvéd díját - számla benyújtását követően - a pártfogó ügyvéd részére az ellátmány terhére utalja ki.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében a Pécsi Városi Bíróság előtt P.21.690/1988. szám alatt folyamatban volt perben eljáró bíró jogellenes magatartásával okozott kárai megtérítését követelte. Keresetében 14.000.000 forint értékkülönbség megfizetését kérte, mert állítása szerint a téves bírói ítélet következtében ilyen összegű kára keletkezett a P, T utcai ingatlan értékesítése miatt. 1.500.000 forint megfizetésére tartott igényt, arra tekintettel, hogy a lakóházértékesítése után 1990. és 2000. között ennyi lakáshasználati díjat kellett kifizetnie. 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítésben kérte marasztalni az alperest az 1987. november 2-án történt

bántalmazása miatt őt ért személyiségi jogsértés utáni kárpótlásként. 1.382.241 forint megfizetésére tartott igényt, arra tekintettel, hogy 1987. november 2. és 2001. között ilyen összegű különbözet adódik a keresete és a rokkantsági nyugdíja között, s a nyugdíjazása a bántalmazás során elszenvedett sérülések következménye. 130.951 forintra tartott igényt, arra hivatkozással, hogy 1988-tól a különböző perindításokkal ilyen összegű költsége merült fel. 34.169.100 forint vagyoni kár megtérítésére kérte kötelezni az alperest, mert a jogellenes ítélet végrehajtása során az 1990. október 25-én és 1997. október 21-én eljáró bírósági végrehajtó az ingóságaiban ilyen összegű kárt okozott.

Az alperes elsődlegesen elévülésre hivatkozással, másodlagosan az alperes részéről jogellenes magatartás tanúsításának hiányában kérte a kereset elutasítását.

A Somogy Megyei Bíróság 30. sorszámú végzésével a felperes 14.000.000 forint értékkülönbözet, az 1.000.000 forint nem vagyoni kár, valamint az ingókban 1990. április 25-én keletkezett 3.127.800 forint összegű kár megtérítése iránti részében a pert megszüntette. Az elsőfokú bíróság végzését a Pécsi Ítéltábla Pkf.I.20.315/2007/2. számú végzésével helybenhagyta.

A Somogy Megyei Bíróság ítéletével a felperes további kereseti kérelmeit elutasította és a felperest 10.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperes javára. Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperesnek a lakáshasználati díj, valamint a rokkantsági nyugdíj és a kereset közötti különbözetre alapított, valamint az ingóságaiban a végrehajtási eljárás során bekövetkezett károk tekintetében az igénye elévült, ezért követelése bírói úton már nem érvényesíthető, figyelemmel az alperes védekezésére is.

A 130.951 forint perindításokkal kapcsolatos igény tekintetében pedig azt állapította meg, hogy a korábbi követelés elévülése miatt, legfeljebb a 2002. március 21. napját követő időszakban keletkezett költségeket érvényesíthetné a felperes, azonban a rendelkezésre álló peres iratok alapján az alperes terhére jogellenes magatartást megállapítani nem lehetett, ezért a felperes különböző perindításaival felmerült károk megfizetésére az alperes nem kötelezhető.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és keresetének teljesítése érdekében a felperes fellebbezett.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes következtetést vonva, az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelő helyes érdemi döntést hozott. A másodfokú bíróság a kifejtett indokokkal is egyetért.

Az elsőfokú bíróság által kifejtett indokok közül kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az igény érvényesítésének időpontja nem általában a keresetlevél benyújtásának az ideje, hanem az adott igény érvényesítésére szóló kereset előterjesztése. Ebből következően önmagában az a tény, hogy a felperes egyéb követelések megfizetése iránt 2006. május 15-én megindította a jelen pert, nem teszi érvényesítetté és nem szakítja meg az elévülést a lakáshasználati díj, illetőleg a keresete és a rokkantsági nyugdíj különbözete közötti igény tekintetében. A 2007. február 7-én, illetőleg március 21-én kiterjesztett keresettel érvényesített ezen igények - az elsőfokú ítéletben írtaknak megfelelően - erre az időre elévültek, ezért e követelések a Ptk.325.§-ának (1) bekezdése értelmében bírósági úton már nem érvényesíthetőek.

Alaptalan ezért a felperesnek az az érvelése, mely szerint folyamatos igényérvényesítés áll fenn, ezért az elévülés nem következhetett be, hiszen minden egyes igény önálló igényként kerülhet csak érvényesítésre, s valamennyi igényre az elévülés önállóan bekövetkezik.

A fentiekre is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján - utalva a Pp.254.§-ának (3) bekezdésében írtakra - helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban megtérítendő költsége nem merült fel, ezért a perköltségről az ítéletáblának rendelkeznie nem kellett.

A felperest a másodfokú eljárásban pártfogó ügyvéd képviselte. A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért az ítéletábla a 7/2002. (III.30.) IM. rendelet 5.§-ának (3) bekezdése alapján az állam terhére állapította meg a pártfogó ügyvéd díját és a (6) bekezdés alapján rendelkezett annak kifizetése felől.

A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

P é c s , 2008. április 17.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró